

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Eremita felem suum teneriùs amans, & præ se D. Basilium magnificè
sacris operantem despiciens, ab Angelo corripitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

*Eremita felem suum tenerius amans, ac
deinde præ se D. Basilium magnificè sa-
cris operantem despiciens, ab Angelo cor-
ripitur.*

Ex Marulo.

HAud malus eremi cultor olim olim fuit,
Qui iam senectam totus exsucco in solo
Triuerat ab annis inde mollioribus.
Bonus ille Cucuphas (fortè nomen hoc erat)
Felem senex amabat, vt ciuem suum,
Fallor, senex amabat, vt prolem suam
Tenerius æquo (& fallor) æquo stultius.
Is sæpè totos bispuer vetulus dies
Felem fouebat in sinu, nunc blandiens,
Nunc ore gelidum spiritum afflans auribus,
Productiores mystacas nunc vellicans,
Donec molesti bestia impatiens ioci,
Suum *uia* voce G raia emitteret,
Aut in senili dexterâ vngue scriberet.
Si propter ignem iusculum, si olusculum
Sibi appararet, apparabat & suo
Cucuphas catello, promptiusque quàm sibi.
Coniua nequam, sese amari conscius,
(Audaculorum more puerorum, suis
Qui se magistris chariores autumant)
Subinde petulans, impudens, audax erat.
Stratâque mensâ, nec sedente dum sene
Prior in catinum destinabat vngulas.
Si senior orbes volueret precarios,

Hos

Hos nebulo ludibundus orbis carpere,
Vim facere, fors & dente funem rumpere.

Si genua ponens, ad Deum preces daret,
Tergum ille & armos ponè lentus scandere,
Ronchoque ad aures comprecari dissono,
Et inde labi, & vestis oram mobili
Caudâ vndecumque & vsquequaque rader.
Arcere vix ausus senex, solo minas
Multiplicabat indice, & verò leues.

Si præ cauernæ foribus interclepserat
Tectiuagus auceps elegantem musculum,
Viuum & videntem properus in spectaculum
Ante senis ora ferre, vt in proscenium,
Sursum deorsum voluere, elabi sinens
Et mox retractum prendere. Est & murium
Vetus hæc querela, Nos dij vt pilas habent.

Postquam sibi & postquam seni fat gaudij,
Sat & timoris musculo creauerat,
Commolere duro dente captiui caput,
Dein hanc ferinam felium in ventris penæ
Heroque comprobante suauiter dare,
Vti & misellas, quas subinde ex arbore
Præteruolantes aucupatus est aues.

Cucuphæ dolebat, fortè si imprudentior
Cineri doloso felis indormisceret,
Et hinc pilos adustus efflauesceret:

Si frigus aures lancinaret acrius,
Sinebat in cubile subter stragulum,
Imò in cucullum dormientis ingredi,
Aut manicam inire brachialem funditus,
Illicque, si non oua, nidum ponere.

Sic erat (eremi pace quod scriptum velim)

Ineptiente fele ineptior senex,
Cetera feuerus, asper, horridus sibi.

Hæc inter, animo subijt, animi gratiã,
Adire ad urbem, Cæsaris cognominem,
Vbi Basilius infulâ clarus sacra
Lateque rebus clarior gestis erat.

Illuc pedes tulere, duxit scipio,
Et fors in ædem principem dedit via,
Quando Basilius basilicè sanctæ Rei
Nauabat operam. Pompa erat, qualis diem
Tantum decebat, & decebat Præsulem,
Qui folio in alto veste fulgens aureã,
Et in bicorni prominebat vertice.
Digitos obibant annuli gemmis graues,
Pedumque præerat aureum. Circum chorus,
Et hinc & inde grex sacer, pars lineis,
Pars emicabat sericis epitogijs.

Hæc ille (quem columna dimidium dabat
Plebi videndum, cetera occultum) haud bono
Spectabat oculo, nare, barbâ luridis,
„ Et mussitabat, Ergone, vt famæ placet,
„ Basilius iste, tantus iste? scilicet,
„ Credant apellæ, & non apellæ, non ego.
„ Nimirum in isto bella luxu sanctitas
„ Sibi delicatum & byssinum nidum struit:
„ Ego inter aspros & sitibundos locos
„ Sudauit & alsi lustra dena & amplius:
„ Cubile, partem maximam, tellus mihi est,
„ Sunt & vigiliæ somnus, esuries cibus,
„ Duri coloris hæc lacerna amictus est,
„ Sed & supellex vna (scutellam manu
„ Prensabat, aspectabat) hæc omnis mea

„ Me-

- » Mecum supellex, & familia nauigat.
 Felem tacebat, quem suæ Larem casæ
 Frustrâ eiulantem inuitiùs reliquerat.
 Dum tacitus istac post columnam deuorans,
 Magno seipsum Præfuli componeret,
 En tibi inopina, quamque vellet, durior
 Aurem superbam vox supernè verberat:
- » Heus tu qui eremi cultor es, magè quàm tui,
 » Quid hîc coaxas in lacunâ dentium?
 » Inuitus, æger sanctiorem hunc te virum
 » Vides in auro, præque te flocci facis.
 » Ventose Cucupha, disce, si nescis: sua
 » Sua est inopiæ, sordibus etiam sua est
 » Ambitio, luxus, & cupido, & vanitas.
 » Scutella pendens cingulo pluris tibi est,
 » Quàm totus illi, quem vides, mundus sacer.
 » De fele vin' dicam tuo, ludis tuis?
 Ut iste felem nuncupari inaudijt,
 Detumuit vniuersus, vt ranuncula
 Pede pressa equino; & auris istoc verbere
 In se reuersus, in suam demum casam,
 Senex deinceps eruditior fuit:
 Felis miserior, & flagrorum ditior.
- » Iudex sinister esse qui soles, caue
 » Ne fortè Cucuphas æmulo velut suo
 » Enutriendum det suum felem tibi.
 Si ritè barbam demetis quotmensibus,
 Ne carpe, nève scommatis falsis pete,
 Promiserit si quis suam cinctu tenus.
- Tu quoque Menalca cum tuâ domum boue
 A nemore remeans ventre ter inanissimo,
 Cui pisa oleribus mixta sunt hodie cibus,

Cras

Cras mixta pifis olera, ne fastu tume,
 Ne teipse magni pende, nihili Villicos,
 Quibus esca melior, atque candidior Ceres.
 Et si lutatus, aut ab æstu torridus
 Diffuis in agro, vel pedes das te in viam,
 Ne Censor acer esto, néve liuidus,
 Neu mussitator, obuium ciuem tibi
 Si quem caballus aut quadriga vexerit.
 Bone futor, inter prolium immensum gregem,
 Cui casa non est altior decempedâ,
 Vbi ritè vapulare non queat canis;
 Vicinus ædes grandiores dum struit,
 Cui gnatus vnus vnicus & æger domi est,
 Caue istud ori murmur irreat tuo:
 Domum superbam mens superbior parat.
 Auriga ventis & procellis obuie,
 Si lacera dorsum interula vix tegit tuum,
 Niuem galero si fenestrato excipis,
 Et hinc acerbo præ gelu totus riges,
 Dum ad vsque nares quæpiam in curru tuo
 Matrona recubat triplici operta pallio,
 Cui leua dextræ conspulta in pellibus,
 Pedesque sudant in præalto subere,
 Ne dic, Et ista quàm dies ducit bonos!
 „ Grandi subinde dignior virgâ, solet
 „ Alios ferire virgulâ censoriâ.

S. Alexan-